

«Zažila som pocit, že som prišla domov»

Sirje, lekárka anestéziologička z Estónska a evanjelická luteránka, objavila Opus Dei po prečítaní knihy Cesta od svätého Josemaríu. Toto stretnutie zmenilo jej život: „Bola to láska na prvý pohľad.“

11.11.2025

„Volám sa Sirje, som lekárka anestéziologička. Bola som pokrstená v evanjelickej luteránskej cirkvi a dokonca som prijala konfirmáciu, ale

nemôžem povedať, že by som bola dobrou kresťankou.

O Opus Dei ani o jeho zakladateľovi som nič nevedela. Prvýkrát som o ňom počula v médiu, ktoré k nemu bolo dosť kritické. Nepresvedčilo ma to, a keďže som zvedavá, začala som si o ňom zisťovať viac, až som narazila na svätého Josemaríu a jeho knihu Cesta.

Bola to láska na prvý pohľad. Pomyslela som si, že je to presne to, čo som potrebovala: múdrosť, jasnosť, priamy a konkrétny duch. Bolo to presne to, čo mi v živote vždy chýbalo. Hoci ma ľudia považovali za silnú ženu, aj ja som potrebovala ochranu a dobrú radu.

V mojom živote boli chvíle, keď som si priala plakať, a svätý Josemaría v Ceste (č. 216) hovorí, že plakať môže byť veľmi dobré:

„Plačeš? Nehanbi sa za to. Plač - áno, aj muži plačú, tak ako ty, v samote a pred Bohom. V noci, hovorí kráľ Dávid, slzami zmáčam svoje lôžko.

Týmito horúcimi a mužnými slzami môžeš očistiť svoju minulosť a dať svojmu súčasnému životu nadprirodzenú náplň.“

Vyhľadala som centrum Opus Dei v Estónsku a stala som sa spolupracovníčkou. Takto som sa postupne približovala k Bohu. Začala som chodiť na katechetické kurzy, aby som lepšie spoznala katolícku vieru. Naučila som sa modliť, ako učí svätý Josemaría. Veľmi skoro som pochopila, že v duchovnom živote sa nedá napredovať bez vedenia, a prostredníctvom duchovného vedenia som dostala veľkú pomoc.

Ako lekárka musím často čeliť kritickým situáciám a robiť rýchle rozhodnutia počas zložitých zákrokov, ktoré môžu niekedy

priniesť komplikácie. Ale teraz mám vedľa seba pomocníka. Obraciam sa na svätého Josemaríu, pomodlím sa Zdravas' a poviem mu jednoduché slovo po španielsky:

„¡Vamos!“ (Podme!). Funguje to úžasne. Cítim sa tak oveľa istejšie a predovšetkým pokojnejšie.

Mala som radosť z návštevy Kliniky Univerzity v Navarre. Medicína v Estónsku má dobrú technickú a zdravotnícku úroveň, ale trpí nedostatkami v etickej oblasti, najmä pokiaľ ide o posledné dni života pacienta. Som veľmi vďačná lekárom z tejto kliniky: s ich pomocou som sa naučila chápať hodnotu ľudského života iným spôsobom – od počatia až po chvíľu smrti.

V máji 2013 som sa zúčastnila púte katolíkov z Estónska do Ríma. V nedeľu, na slávnosť Zoslania Ducha Svätého, sa slávila svätá omša v prelátskom kostole Panny Márie

Pokoja, kde spočívajú pozostatky svätého Josemaríu. Jasne som cítila, že som súčasťou Opus Dei. Zažila som pocit, že som prišla domov. Po skončení svätej omše som sa priblížila k svojmu spovedníkovi a povedala mu o svojom rozhodnutí spojiť svoj život s Opus Dei. Už som o tom uvažovala predtým v Estónsku, ale potešilo ma, že som to mohla potvrdiť pred pozostatkami zakladateľa.

Na druhý deň, 20. mája, sa slávila svätá omša v Bazilike svätého Petra. Mnohí Estónci, medzi nimi aj ja, sme prijali sviatosť birmovania. A potom som sa zúčastnila na stretnutí s prelátom Opus Dei.“